

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Centraal Informatiepunt

Den Haag, 15 februari 2006

Aan de leden en de plv. leden van de Vaste Commissie
voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport

OVERZICHT van stemmingen in de Tweede Kamer betreffende wetsvoorstel:

30131 Nieuwe regels betreffende maatschappelijke ondersteuning (Wet
maatschappelijke ondersteuning)

EINDSTEMMING WETSVOORSTEL: het wetsvoorstel is op 14 februari 2006
aangenomen. De fractie van de SP stemde tegen.

De stemmingen over de moties en amendementen vonden plaats op 7 februari 2006

AANGENOMEN EN OVERGENOMEN AMENDEMENTEN

Artikel 1, eerste lid, onderdeel g, onder 4°

45 (Van der Vlies)

Mantelzorgers bieden gewaardeerde hulp aan personen uit hun omgeving die deze ondersteuning nodig hebben. In de praktijk kan de nauwe sociale relatie ertoe leiden dat personen tot het uiterste doorgaan met het verlenen van hulp. Het wetsvoorstel geeft gemeenten de opdracht om te zorgen voor goede ondersteuning van mantelzorgers. Hierbij is niet duidelijk aangegeven dat er ook een goede afstemming moet plaatsvinden op de zorgvoorzieningen voor het geval zij tijdelijk hun taken niet kunnen waarnemen. Deze respijtzorg moet snel beschikbaar en flexibel zijn en adequaat afgestemd zijn op de behoeften en de draagkracht van mantelzorgers en degenen voor wie zij zorgen. Ondergetekende is van mening dat de gemeentelijke taak op het terrein van de maatschappelijke ondersteuning zich ook uit moet strekken tot het desgewenst begeleiden van de mantelzorger bij het vinden van deze tijdelijke oplossing. Dit amendement beoogt deze taak uitdrukkelijk deel uit te laten maken van het prestatieveld voor mantelzorgers

Aangenomen met algemene stemmen

Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties.

Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Artikel 1, eerste lid, onderdeel g, 7°

10 (Verbeet en Miltenburg)

Aan gemeenten is de regiefunctie toegewezen ter voorkoming en bestrijding van huiselijk geweld. De WMO kan een kans zijn deze regiefunctie te versterken en om een beter integraal beleid mogelijk te maken. Daarom wordt door middel van dit amendement de aanpak van huiselijk geweld toegevoegd aan het prestatieveld maatschappelijke opvang. Zo worden gemeenten verplicht beleid ter voorkoming en bestrijding van huiselijk geweld te ontwikkelen. De precieze invulling van dit beleid wordt natuurlijk door gemeenten zelf ingevuld. Hierbij kan bijvoorbeeld worden aangesloten bij de infrastructuur van de 35 centrumgemeenten, die nu al een subsidie ontvangen op het gebied van vrouwenopvang en de meld- en adviespunten huiselijk geweld.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel 3, vierde lid, onderdeel e,

46→59 (Van der Vlies)

Bij het krijgen van maatschappelijke ondersteuning is maatwerk erg belangrijk. Maatwerk is nauw verbonden met keuzevrijheid voor de ontvanger van maatschappelijke ondersteuning. Keuzevrijheid is op twee manieren te bieden. In de eerste plaats moeten gemeenten ernaar streven om iedereen te laten kiezen uit meer mogelijke vormen van ondersteuning in natura. De burgers die deze ondersteuning nodig hebben, hoeven dan zelf geen grote inspanningen te leveren om zelf een aanbieder te vinden.

In de tweede plaats is keuzevrijheid te geven door mensen de mogelijkheid te bieden van een persoonsgebonden budget dat zij geheel naar eigen inzicht kunnen besteden binnen het desbetreffende prestatieveld.

Dit amendement is vooral gericht op de garantie dat gemeenten ook echte keuzevrijheid bieden voor zover het gaat om ondersteuning in natura. De gekozen bewoording in het wetsvoorstel laat nog teveel ruimte open voor verwijzing naar slechts één aanbieder. De tekst van dit amendement beoogt het daadwerkelijk bieden van keuzevrijheid vast te leggen. In het gemeentelijk plan moet hierdoor worden vastgelegd hoe de gemeenteraad en het college deze garantie waarmaken. Tegelijkertijd blijft er wel alle ruimte om bijvoorbeeld te kiezen voor een samenwerkingsrelatie met een of meer andere gemeenten, met contracten met andere aanbieders waaruit men eveneens kan kiezen.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel 4

48→58→65 (Van Miltenburg c.s.)

Ter vervanging van de verplichting gedurende drie jaar om te voorzien in met name genoemde producten en diensten strekt het nieuw geformuleerde artikel ertoe de algemene verplichting aan gemeenten op te leggen om beperkingen in de zelfredzaamheid op het gebied van het voeren van een huishouden, het zich verplaatsen in en om de woning en om zich lokaal per vervoermiddel te verplaatsen, weg te nemen. Onder zelfredzaamheid wordt in dit verband verstaan het lichamelijke, verstandelijke, geestelijke en financiële vermogen om zelf voorzieningen te treffen die deelname aan het normale maatschappelijke verkeer mogelijk maken. Onder normale deelname aan het maatschappelijke verkeer wordt in ieder geval verstaan het kunnen voeren van een huishouden; het normale gebruik van een woning; het zich in en om de woning kunnen verplaatsen; het zich zodanig kunnen verplaatsen dat

aansluiting kan worden gevonden bij regionale, bovenregionale en landelijke vervoerssystemen; het kunnen ontmoeten van andere mensen en het aangaan en onderhouden van sociale verbanden om op die manier te kunnen deelnemen aan het lokale sociaal-maatschappelijk leven. Voor de gemeentelijke uitvoeringspraktijk biedt de International Classification of Functions, Disabilities and Impairments (ICF classificatie) een uniform begrippenkader dat als grondslag kan dienen om de behoefte aan voorzieningen in individuele gevallen vast te stellen.

De opdracht om compenserende voorzieningen te treffen wordt met dit artikel bij wet gegeven. De normering ervan wordt overeenkomstig de bestuurlijke structuur van de wet op het lokale niveau bepaald met inachtneming van alle bepalingen over de totstandkoming van het lokale beleid en de betrokkenheid van burgers en cliënten daarbij.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikelen 5, 6 en 7

6→7→9→42→72→100 (Van Miltenburg c.s.)

In artikel 6 van het wetsvoorstel wordt de keuze om naast zorg in natura ook een persoonsgebonden budget aan te bieden aan personen die aanspraak hebben op een individuele voorziening, overgelaten aan het college van burgemeester en wethouders. Ondergetekenden stellen voor om gemeenten te verplichten om burgers de keuze te geven tussen een voorziening in natura en een persoonsgebonden budget. Van deze regel kan alleen afgeweken worden indien er overwegende bezwaren bestaan tegen toekenning van een persoonsgebonden budget aan de betreffende persoon. Het te ontvangen bedrag dient voldoende te zijn om zorg in te kunnen kopen. Als gevolg van de wijziging van artikel 5 krijgt de gemeente de opdracht om de voorwaarden vast te stellen waaronder de keuzevrijheid vorm krijgt. Deze voorwaarden kunnen geen beperking inhouden van die keuzevrijheid. De toevoeging in artikel 7 heeft tot gevolg dat het persoonsgebonden budget tevens kan worden aangewend als de individuele voorziening een bouwkundige of woontechnische ingreep in of aan een woonruimte van het eigen huis betreft.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel 5

49→54 (Mosterd c.s.)

Artikel 5 legt gemeenten de verplichting op de verstrekking van individuele voorzieningen in een verordening vast te leggen. Op een besluit dat op grond van de verordening door de gemeente wordt genomen is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Dit betekent onder meer dat de gemeente de nodige kennis van de relevante feiten en de af te wegen belangen moet vergaren (art. 3.2 Awb), dat de gemeente zijn besluit deugdelijk moet motiveren (art. 3:46 Awb) en dat de procedure van bezwaar en beroep open staat (art.6 Awb). De toevoeging van het tweede lid onder a. van artikel 5 strekt ertoe, dat de gemeente bepaalt hoe achter één loket de samenhang van toegang tot voorzieningen krachtens deze wet met toegang tot zorgvoorzieningen krachtens de AWBZ of toegang tot voorzieningen op het gebied van wonen is geregeld. Hiermee wordt de overzichtelijkheid van de toegang tot samenhangende voorzieningen voor burgers c.q. cliënten bevorderd. De toevoeging van het tweede lid onder b. strekt ertoe dat behalve de toegang tot voorzieningen, ook de inhoud van de voorzieningen zelf vanuit het cliëntperspectief in samenhang wordt gezien.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel 9

12→83 (Verbeet c.s.)

Het antwoord op de vraag of een gemeente een goed beleid voert, is in belangrijke mate afhankelijk van het oordeel van degenen voor wie de maatschappelijke ondersteuning bedoeld is. Toetsing van de tevredenheid vanuit hun perspectief is derhalve onmisbaar. Om die reden moet de meetmethode waarop dergelijk onderzoek gebaseerd is afgestemd worden met representatieve cliëntenorganisaties. Om de vergelijkbaarheid van ervaringen van cliënten te vergroten is het wenselijk dat aangesloten wordt bij methoden zoals het Consumer Assessment of Health Plan Survey (CAHPS).

Aangenomen met algemene stemmen

Artikelen 11 en 12

50→53 (Van Miltenburg c.s.)

Artikel 11 heeft betrekking op de burger- en cliëntparticipatie bij de voorbereiding van het beleid van de gemeente. Daarbij is artikel 150 van de Gemeentewet onverkort van toepassing. In dat artikel wordt bepaald dat de gemeente voor deze participatie een verordening moet opstellen waarin onder meer wordt vastgelegd hoe de gemeente zijn beleidsvoornemens kenbaar maakt, hoe de mening van de belanghebbenden wordt gepeild, hoe de gemeente over de ingebrachte meningen rapporteert en hoe belanghebbenden hun beklag kunnen doen over de uitvoering van de verordening.

De toevoeging van het tweede lid strekt ertoe zeker te stellen dat belanghebbenden in een zeer vroeg stadium van de beleidsontwikkeling mede de agenda van dat beleid kunnen beïnvloeden.

De toevoeging van het derde lid strekt ertoe dat belanghebbenden ook in deze fase van de beleidsontwikkeling over relevante informatie kunnen beschikken waarop zij hun vroegtijdige inbreng kunnen baseren. De toevoeging van het vierde lid strekt ertoe om duidelijk te maken dat het college van burgemeester en wethouders bij de formulering van het beleid en de opstelling van het plan de plicht hebben om na te gaan of niet slechts de wensen en opvattingen van het mondige dan wel het dominante deel van de bevolking hun weg vinden. Ook de ideeën, wensen en opvattingen van enkelingen, kleine groepen of groepen die hun mening moeilijk kenbaar kunnen maken, zijn ontvankelijk in deze procedure en zullen moeten worden gewogen.

Artikel 12 heeft betrekking op de advisering van belanghebbenden over het gemeentelijke plan. De toevoeging van de laatste zinsnede strekt ertoe behalve de vertegenwoordigers van bestaande cliëntorganisaties ook onafhankelijke niet gebonden personen bij de advisering te betrekken. De in deze zinsnede genoemde «terzake kundigheid» kan onder meer voortvloeien uit de behartiging van een ongeorganiseerd belang, uit kennis en ervaring of uit relevante beroepsuitoefening. Overeenkomstig artikel 3:7 van de Algemene wet bestuursrecht stelt het college van burgemeester en wethouders aan de adviseur de gegevens beschikbaar die nodig zijn voor de goede uitoefening van zijn taak. Een afzonderlijke bepaling is hier dus niet nodig. Overeenkomstig artikel 169 van de Gemeentewet moet het college van burgemeester en wethouders aan de raad alle inlichtingen geven die hij nodig heeft voor de uitoefening van zijn taak. Het advies van de belanghebbenden zal dus ook aan de raad ter beschikking moeten worden gesteld. De toevoeging van het tweede lid strekt er toe buiten twijfel te stellen dat ook de uitkomsten van de opdracht die voor de gemeente voortvloeit uit de toevoeging van het vierde lid aan artikel 11 expliciet aan de raad worden voorgelegd.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel 22a

47→60 (Rouvoet c.s)

Dit amendement strekt er toe de rechtsbescherming van de aanvrager van voorzieningen op grond van de WMO te versterken, door de algemene motiveringsplicht die op grond van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is, toe te spitsen. De gemeente zal moeten aangeven of en in hoeverre het genomen besluit opeen aanvraag bijdraagt aan de meest belangrijke doelstelling van de wet: het bevorderen dan wel behouden van de deelname aan het maatschappelijk verkeer van mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en van mensen met een psychosociaal probleem.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel 26

14→73 (Verbeet)

Het wetsvoorstel beperkt het recht op medezeggenschap tot de personen die gebruik maken van de in het wetsvoorstel genoemde vormen van maatschappelijke ondersteuning. Niet valt in te zien waarom deze personen wel recht hebben op medezeggenschap en degenen die gebruik maken van andere vormen van maatschappelijke ondersteuning niet. Dit amendement beoogt vast te leggen dat iedereen die gebruik maakt van maatschappelijke ondersteuning via een cliëntenraad moet kunnen participeren in het beleid van de organisatie die maatschappelijke ondersteuning aanbiedt.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, CDA, ChristenUnie en SGP

Artikel 27

13→62→69 (Verbeet c.s.)

Slechts drie vormen van maatschappelijke ondersteuning vallen onder de reikwijdte van de Wet klachtrecht cliënten zorgsector (Wkcz). Het betreft het algemeen maatschappelijk werk, de maatschappelijke opvang en het welzijn van ouderen. Deze beperking is niet gerechtvaardigd. Immers, niet valt in te zien waarom cliënten die gebruik maken van een andere vorm van maatschappelijke ondersteuning niet evenzeer aanspraak zouden mogen maken op een zorgvuldige behandeling van klachten. Dit amendement beoogt zeker te stellen dat iedere aanbieder van maatschappelijke ondersteuning onder de Wkcz valt en derhalve een adequate klachtenregeling moet opstellen. De beperking tot drie vormen van maatschappelijke ondersteuning zou tevens inhouden dat het klachtrecht van cliënten die gebruik maken van zorg die wordt overgeheveld van de AWBZ naar de Wmo, vervalt. Daarvoor is dan immers geen wettelijke basis meer. Dit amendement beoogt alsnog daarin te voorzien. Het tweede deel van dit amendement beoogt de terminologie van de Wkcz aan te passen aan de Wmo.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel 39

8→55→56→61 (Verbeet c.s.)

Alle bij de WMO betrokkenen moeten, omwille van de voor burgers noodzakelijke zorgvuldigheid, ruim de tijd krijgen zich voor te bereiden op de nieuwe wet. Invoering midden in een jaar is vanwege praktische en organisatorische redenen niet wenselijk. Daarom wordt in dit amendement bepaald dat de wet in werking treedt op 1 januari 2007.

Aangenomen met algemene stemmen

VERWORPEN, INGETROKKEN EN/OF VERVALLEN AMENDEMENTEN

Artikelen 4, 5, 9 en 21

41 (Verbeet)

Het compensatiebeginsel is een uitwerking van artikel 22 van de Grondwet. De invulling van de grondwettelijke zorgplicht door gemeenten als een volwaardige bestuurslaag vraagt om duidelijkheid voor de burger en beleidsruimte bij een gemeente. Het compensatiebeginsel biedt een mogelijkheid om de grondwettelijke taak van de rijksoverheid op een eigentijdse manier vorm te geven die recht doet aan de gemeentelijke autonomie en tegemoet komt aan de duidelijkheid waar een burger recht op heeft.

Het compensatiebeginsel is van toepassing op alle prestatievelden van de WMO. Het compensatiebeginsel richt zich in beginsel op zelfredzaamheid en participatie, dus het normale gebruik van een woning, het normaal voeren van een huishouding, het zich zelfstandig kunnen verplaatsen en de zelfverzorging voor mensen met beperkingen.

Het compensatiebeginsel kan niet zonder meer gelijk gesteld worden aan het verlenen van een individuele voorziening. Een gemeente moet de volle ruimte kunnen benutten om de toetsbare prestatie te kunnen leveren die in artikel 4 en de toelichting hierop wordt gevraagd.

Voor de gemeentelijke uitvoeringspraktijk biedt de International Classification of Functions, Disabilities and Impairments (ICF) een uniform begrippenkader en de grondslag voor de vormgeving van de indicatiestelling voor de WMO. Bij het bepalen van de compensatie kan het college van burgemeester en wethouders zijn maatregelen baseren op de persoonskenmerken van de betrokkene, op diens wensen en individuele mogelijkheden en op de aard en omvang van de beperking alsmede de relevante levensgebieden waaraan de betrokkene participeert. Tenslotte kan worden getoetst of er voldoende rekening gehouden is met de meerkosten die betrokkene moet maken.

Zonder dat er sprake is van een juridische verantwoording biedt de toevoeging inzicht in de wijze waarop een gemeente uitvoering geeft aan haar specifieke beleid ten aanzien van alle burgers met beperkingen en de verhouding met haar algemene inclusieve beleid en de effectiviteit van dit algemene beleid.

De effectrapportage draagt bij aan het inzicht dat het parlement krijgt ten aanzien van de uitvoering van gemeentelijke maatregelen die bijdragen aan de realisatie van artikel 1 van de grondwet en de realisatie van materiele gelijkheid voor mensen met beperkingen

Ingetrokken

Artikel 5

57→71 (Verbeet en Bakker)

Met de instelling van deze commissie wordt beoogd zowel de functie van second opinion als de mediationfunctie tot stand te brengen. De benoeming van de leden geschiedt door de gemeenteraad. Tenminste één lid wordt benoemd op voordracht van cliëntenorganisaties. De gemeenteraad regelt al het overige met betrekking tot de commissie. Deze commissie kan ook door een aantal gemeenten gezamenlijk worden ingesteld. De wijze waarop dit gebeurt dient te worden vastgelegd in de gemeentelijke WMO-verordening.

De commissie geeft op verzoek van de belanghebbende een second opinion inzake de passendheid van het aanbod van voorzieningen op grond van de WMO, zich baserend op het in artikel 3 van de WMO bepaalde, behandelt klachten inzake de uitvoering, juistheid, de kwaliteit en tijdigheid van de uitvoering van de WMO. Het oordeel van de commissie geldt als een dringend advies aan de gemeente. Indien de gemeente besluit het advies niet op te volgen, wordt betrokkene binnen zes weken in de gelegenheid gesteld de bezwaar- en

beroepsprocedure te volgen conform de Awb. Het inhoudelijk beargumenteerde oordeel van de mediation-commissie zal door de bestuursorganen (in geval van beroep of bezwaar) of de bestuursrechter in het geval van administratief beroep moeten worden betrokken in de Awb-procedure. De commissie wordt gefinancierd door de gemeente.

Ingetrokken

Artikel 38a

37 (Azough)

De WMO is een procedurele wet. Omdat in de WMO de prestatievelden niet nader zijn uitgewerkt, weten burgers niet goed waar ze aan toe zijn. Daarom regelt dit amendement dat gemeenten eerst hun visie en beleid moeten uitwerken, voordat er nieuwe taken worden overgeheveld. Het amendement zorgt er ook voor dat gemeenten zich goed voorbereiden op de nieuwe taken die op hen afkomen.

Ingetrokken

Artikel 1, eerste lid, onderdeel g, onder 2°

48→58→**66** (Kraneveldt c.s.)

Met betrekking tot het jeugdbeleid en de daarbij behorende opvoedingsondersteuning zijn de indieners van mening dat er een wettelijke verankering moet komen van de vijf gemeentelijke functies t.a.v. opvoedings- en gezinsondersteuning. Deze functies zijn cruciaal in het preventiebeleid. Dit amendement beoogt deze functies uitdrukkelijk deel uit te laten maken van het prestatieveld van ondersteuning van jeugdigen bij het opgroeien en ondersteuning van ouders bij het opvoeden van hun kinderen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, ChristenUnie, SGP, LPF en de Groep

Artikel 2

19 (Kant)

Dat bepaalde voorzieningen ook onder andere voorzieningen kunnen vallen zoals de AWBZ, de Wet op de Jeugdzorg of de Wet REA, moet geen reden zijn om vanuit de WMO geen zorg te verlenen. Ook beoogt dit amendement dat afschuifgedrag voorkomen wordt.

Verworpen. Voor: SP

Artikel 2a

20 (Kant)

Dit amendement beoogt dat er niet op gemeentelijk niveau maar op landelijk niveau de normen en doelstellingen voor de kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning in de wet worden vastgelegd.

Verworpen. Voor: SP en GroenLinks

Artikel 3, vierde lid

18 (Van der Vlies)

Onderdeel b van het vierde lid van artikel 3 draagt gemeenten op in het gemeentelijk plan in ieder geval aan te geven hoe het samenhangende beleid betreffende de maatschappelijke ondersteuning zal worden uitgevoerd. Dit onderdeel lijkt vooral gericht op de onderlinge samenhang tussen de deelgebieden die volgens artikel 1 vallen onder maatschappelijke ondersteuning.

Uit het wetsartikel blijkt onvoldoende dat in het gemeentelijk plan ook de aandacht uit moet gaan naar een heldere afbakening met andere terreinen van zorg, zoals de voorzieningen op grond van de AWBZ, de Zorgverzekeringswet of de Wet op de jeugdzorg. Het is belangrijk dat iedere inwoner van de gemeente uit het gemeentelijk plan kan opmaken hoe en wanneer hij recht heeft op een bepaalde voorziening en op grond van welke wet. Ook wordt op deze manier gewaarborgd dat er geen ontbrekende schakels zijn tussen enerzijds de WMO en anderzijds de diverse zorgwetten.

Dit amendement beoogt tevens de «één-loketgedachte» wettelijk te verankeren. Elke gemeente moet in het plan aangeven waar men terecht kan voor de indicatiestelling op grond van de diverse wetten. De nadruk ligt op uniformiteit en samenhang. Het is de vrijheid van de gemeente of men deze samenhang waarborgt door letterlijk een loket in te stellen of hetzelfde doel bereikt door bijvoorbeeld huisbezoeken.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Wilders, ChristenUnie, SGP, LPF en de Groep Nawijn

Artikel 4

48→58→65 →**Subamendement 68** (Azough c.s.)

De opdracht in amendement nr. 58 om compenserende voorzieningen te treffen bestrijkt niet alle levensgebieden. Dit subamendement wil belangrijke levensgebieden uit de International Classification of Functions, Disabilities and Impairments (ICF-classificatie) zoals arbeid, opleiding en recreatie, toevoegen aan de compensatieopdracht van gemeenten.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en LPF

Artikel 4

15 (Azough c.s.)

Dit amendement beoogt de tijdelijkheid van de zorgplicht op te heffen. De toelichting die de memorie van toelichting geeft bij de tijdelijke zorgplicht geldt immers ook voor de toekomst. Het blijft van belang dat mensen die op deze voorzieningen zijn aangewezen, waar ook woonachtig, er zeker van moeten zijn dat deze voorzieningen in enige vorm en mate beschikbaar zijn.

Vervallen

Artikel 4

21 (Kant)

Dit amendement heeft als doel dat er een permanente zorgplicht in de wet wordt opgenomen, voor alle voorzieningen die onder de maatschappelijke ondersteuning vallen.

Vervallen

Artikel 4

16 (Kant)

De tijdige aard van de zorgplicht moet veranderd worden in «de zorgplicht garandeert dat het recht op zorg te allen tijde voor iedereen, zonder termijn en zonder beperktheid van voorzieningen, behouden blijft».

Vervallen

Artikel 4

22 (Kant)

Dit amendement beoogt dat het recht op huishoudelijke verzorging gewaarborgd blijft.

Verworpen. Voor: SP

Artikel 10

24 (Kant)

Dit amendement beoogt dat gemeenten zelf moeten kunnen bepalen of zij de werkzaamheden aan derden uitbesteden.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en Groep Wilders

Artikelen 12 en 12a

11 (Verbeet)

Dit amendement beoogt te waarborgen dat organisaties die de vragers van maatschappelijke ondersteuning vertegenwoordigen, structureel betrokken worden bij de uitvoering van deze wet. De betrokkenheid moet verder gaan dan alleen verplichte advisering bij de vaststelling van het Wmo-plan een keer per vier jaar, zoals in het wetvoorstel is vastgelegd. Hiertoe wordt in iedere gemeente een gemeentelijk platform maatschappelijke ondersteuning opgericht, waaraan de organisaties van vragers van maatschappelijke ondersteuning kunnen deelnemen. Gelet op de uiteenlopende terreinen die onder de noemer maatschappelijke ondersteuning zijn samengebracht, verdient het overweging om verschillende gemeentelijke platforms te vormen, zoals een platform waaraan organisaties van ouderen en gehandicapten deelnemen en één waaraan organisaties van thuislozen en verslaafden kunnen deelnemen. Dit amendement beoogt voorts te voorzien in structurele ondersteuning van de gemeentelijke platforms maatschappelijke ondersteuning via een landelijk expertisecentrum. De ondersteuning bestaat bijvoorbeeld uit informatievoorziening, advisering en uitwisseling van ervaringen. Het functioneren van cliëntenparticipatie bij de uitvoering van deze wet wordt hierdoor bevorderd. De werkzaamheden van het expertisecentrum leveren belangrijke informatie op over de wijze waarop vragers van maatschappelijke ondersteuning worden betrokken bij de uitvoering van de wet. Ook de regionale patiënten- en consumentenplatforms zouden een nuttige rol kunnen vervullen in het expertisecentrum.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdA

Artikel

17 (Kant)

Gemeenten zijn vrij om het geld dat zij ontvangen vanuit de eigen bijdrage te besteden zoals zij dit wensen. Het risico is dat het geld vervolgens besteed wordt aan andere zaken die geen enkel verband met de WMO hebben. Dit amendement wil dit uitsluiten.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en ChristenUnie

Artikel 15

38 (Kant)

Dit amendement regelt dat een AMVB voor de eigen bijdragen wordt opgenomen en dat daarnaast een maximale eigen bijdrage op basis van inkomsten wordt vastgesteld.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdA

Artikel 16

39 (Kant)

De landelijke overheid stelt via AMVB, regels vast met betrekking tot een financiële tegemoetkoming.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdA

Artikel 17

25→51 (Kant)

Dit amendement zorgt er voor dat de financiële middelen die verstrekt worden aan alle voorzieningen die vallen onder de maatschappelijke ondersteuning geormerkt worden, en dat hierin geen verandering zal optreden.

Verworpen. Voor: SP

Artikel 17

52 (Kant)

Dit amendement regelt dat met de overheveling van de huishoudelijke verzorging naar de Wmo de financiële middelen geormerkt zijn.

Verworpen. Voor: SP

Artikel 17

74 (Azough)

Dit amendement beoogt de landelijke toegankelijkheid vast te leggen voor alle soorten maatschappelijke opvangvoorzieningen. In het wetsvoorstel zoals het voorligt, geldt de landelijke toegankelijkheid alleen voor de dag- en nachtopvang en niet langer voor alle soorten opvangvoorzieningen waar vaak langdurige zorg geboden moet worden. Juist met artikel 12, tweede lid, van de Welzijnswet 1994 wilde de wetgever voorkomen dat mensen tussen gemeenten heen en weer worden geschoven. De landelijke toegankelijkheid is van belang om te voorkomen dat ex-gedetineerden en ex-verslaafden terugvallen in hun oude milieu, wat vaak verbonden is met de gemeentegrenzen. Omdat ingevolge artikel 2, onderdeel d, van de Welzijnswet 1994 onder maatschappelijke opvang tevens vrouwenopvang werd begrepen, terwijl dan in de WMO verschillende categorieën zijn, is de vrouwenopvang toegevoegd aan artikel 17, zesde lid.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, ChristenUnie, SGP en LPF

Artikel 17a

70 (Verbeet c.s.)

Dit amendement beoogt analoog aan de Wet werk en bijstand te voorzien in de mogelijkheid van een aanvullende uitkering die onder strikte voorwaarden door de minister van VWS kan worden verstrekt. Dat is nodig indien het verdeelmodel zoals dat voorgesteld is voor de WMO onverhoeds voor individuele gemeenten zo uitpakt dat zij redelijkerwijs in financiële zin niet kunnen voldoen aan de eisen die het compensatiebeginsel stelt. Ook indien zich in de loop van de tijd ontwikkelingen voordoen waar in het verdeelmodel niet in is voorzien, kan de aanvullende uitkering worden verstrekt. Uiteraard dient bij herhaalde constatering van gebreken in het verdeelmodel op adequate wijze aanpassing van het verdeelmodel plaats te vinden. Duidelijke voorwaarden voor de aanvullende uitkering zijn dan ook dat het college van burgemeester en wethouders een gemotiveerd verzoek hiertoe doet, waarbij beargumenteerd wordt waarom de integratieuitkering niet volstaat. Daarbij moet men zich baseren op het compensatiebeginsel en op argumenten waarmee wordt aangetoond dat het verdeelmodel het gemeentebestuur redelijkerwijs niet voorziet in voldoende financiële armslag. Teneinde deze regeling alleen van toepassing te doen zijn in situaties van overmacht en onvoorziene omstandigheden wordt in het tweede lid, onderdeel a, de eis gesteld dat er sprake moet zijn van een tekort dat groter is dan tien procent van de beschikbaar gestelde integratie-uitkering WMO.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, ChristenUnie, SGP en de LPF

Artikelen 37 en 38

26→64 (Kant c.s.)

Dit amendement strekt ertoe dat de overgangstermijn van 1 jaar wordt omgezet in een termijn van 2 jaar.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, ChristenUnie, SGP en LPF

Artikel 37

44 (Kant)

Dit amendement zorgt ervoor dat er landelijke regels worden gesteld voor voorzieningen voor gehandicapten waarbij het Wvg-protocol de leidraad is.

Verworpen. Voor: SP en GroenLinks

Artikel 38

63 (Verbeet c.s.)

Indien de cliënt tevreden is met zijn aanbieder van huishoudelijke verzorging, dient deze keuze gerespecteerd te worden. De keuzevrijheid draagt bij aan de kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning en daarmee in optima forma aan de doelstelling van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning. Dit amendement beoogt dat cliënten de bestaande hulpverlenersrelatie in stand kunnen houden voor wat betreft de door gemeenten in natura geleverde huishoudelijke verzorging.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Wilders, ChristenUnie, SGP en LPF

Artikel 38

23 (Kant)

Dit amendement strekt ertoe dat de thuiszorg vanuit de AWBZ geregeld blijft.

Verworpen. Voor: SP en Groep Wilders

Artikel 38a

40→43 (Kant)

Dit amendement zorgt ervoor dat in het kader van de maatschappelijke ondersteuning, Europese aanbesteding niet verplicht is.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, Groep Wilders, LPF en ChristenUnie

MOTIES

75 (Mosterd c.s.) over zorg en ondersteuning van mensen die niet voor de functie verblijf zijn geïndiceerd, maar wel blijvend veel AWBZ-zorg nodig hebben

Aangenomen met algemene stemmen

76 (Mosterd en Bakker) over de eigen bijdrage voor extramurale AWBZ-zorg

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, D66, CDA, ChristenUnie, SGP, LPF en Groep Nawijn

78 (Kant c.s.) over de extra kosten voor rolstoelvoorzieningen in de gemeente Arnhem

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, D66, VVD, CDA, ChristenUnie, SGP, LPF en Groep Nawijn

79 (Kant c.s.) over het meenemen van de eigen bijdrage van de Zorgverzekeringswet bij de inkomensafhankelijke eigen bijdragen

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en ChristenUnie

80 (Verbeet c.s.) over de huishoudelijke verzorging aan cliënten met een ernstige verstandelijke, lichamelijke en/of zintuiglijke beperking

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, D66, ChristenUnie, SGP, LPF en Groep Nawijn

81 (Verbeet en Bakker) over de mediatiecommissie

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, D66, VVD, ChristenUnie, SGP en CDA

82 (Verbeet c.s.) over het investeren in good practises

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, D66, VVD, ChristenUnie, SGP, LPF en de Groep Nawijn

84 (Rouvoet) over het betrekken van maatschappelijke instellingen en organisaties bij de invoering van de WMO

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Wilders, ChristenUnie, SGP en CDA

85 (Rouvoet c.s.) over ondersteuning van en training aan lokale initiatieven ter mobilisering van vrijwillige inzet

Aangenomen met algemene stemmen

86 (Rouvoet c.s.) over het waarborgen van de keuzevrijheid bij in-naturazorg

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Wilders, ChristenUnie, SGP en LPF

87 (Rouvoet en Verbeet) over het geven van prijsindexatie aan gemeenten

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, ChristenUnie, SGP en LPF

88 (**Azough en Kraneveldt**) over extra middelen voor ondersteuning van mantelzorgers

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, D66, Groep Wilders, CDA, ChristenUnie, SGP, LPF en Groep Nawijn

89 (Azough c.s.) over bevordering van de diversiteit van cliëntenorganisaties

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en LPF

90 (Azough c.s.) over voorkoming van een substantiële budgetkorting voor gemeenten bij de invoering van de WMO

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, ChristenUnie en de LPF

92 (Kraneveldt en Azough) over aansturing van regionale patiënten- en consumentenplatforms

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en LPF

93 (Kraneveldt c.s.) over aandacht voor kwaliteit en kwantiteit van gemeentelijke ondersteuning van het vrijwilligerswerk

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Wilders, CDA, ChristenUnie, SGP, LPF en Groep Nawijn

95 (Van Miltenburg c.s.) over vertegenwoordiging van het Centrum Indicatiestelling Zorg bij alle zorgloketten

Aangenomen met algemene stemmen

96 (Van Miltenburg en Bakker) over onafhankelijke financiering van cliëntenraden

Aangenomen. Tegen: LPF

77→91→**101** (Van der Vlies c.s.) over een geleidelijke overgangsregeling voor de beëindiging van de CVTM-subsidieregeling

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, ChristenUnie, SGP en LPF